

KEGYELEM

A Végtelen Isten jött le a világra, Megmutatkozásban: Istenségének csak egy piciny hányada!

Lejött a Kisdéd a Föld bolygóra, hogy örömét és szívét az embernek adja.
Világot váltani küldte az Atyai Szeretet, hogy Hazavezessen minden ember-gyermeket.

Szegénynek született, így senki nem mondhatja, hogy pompa lehet a Szeretet szava!
Nehézség kísérte léte első pillanatát, hisz senki sem hitte az „Istenanyát”.
Ferde szemmel nézték a fiatal Máriát, s Józseffel csak ketten hitték az Isten Akaratát.
A Földön is van törvény, mi betartandó, akkor is az, ha csak hatalomról szóló.
Földre készült hát a Világ Királya, s elfogadta mindazt, mi az anyag világa.
Nem akart változást semmit az „anyagban”, mert tudta, a Szívnek nagyobb szava van!
Ő adott a szellemnek szabad akaratot, s meghagyta mindenkinek a választhatóságot.

Az Égből született Megváltó felvállalta a teljes gyermekéletet,
*Hogy megszentelje léte által az édesanyai szerepet,
Az emberi testet, s az anyai méhet!*

Sorsot vállalt azzal, ki nincstelen, hogy megmutassa, mit jelent: Kegyelem!
Nem volt háza, palotája, de volt gyermektetének szerető öre: Mária,
Kinek törékeny anyai testében két erő jött össze:
A földi lét gyötrelme, és az Isten nagy Kegyelme.

Szamárháton törődött az Isteni Anya, hogy Isteni Szülöttjét világra hozhassa.
Istálló vagy barlang volt csak menedékük, s ezen túl csak hitük s szívükben reményük.
Hitték a jelet, mit a Teremtő Isten adott: a Szeretet jön nyitni új korszakot!
Fényesség kísérte Égről Földre születését, hogy láttassa az élet igazi értékét.
Nincs mi meleget ad, s a Földön boldogít, csak az, ha érezni lehet a Szeretet ölelő karjait.

Jöttek a pásztorok csodálkozó szemmel, szívüket hozták el tele szeretettel.
Azután munkájuk gyümölcsét, hogy az Istent földi étellel dicsőítsék.
Követek jöttek, Napkeleti Bölcsék, ősi tudásuk által csillag vezérelte őket!
Alázattal nézték a Teremtés Urát, szívük által tudták az Isten Igazságát.
Szeretetük volt mi hosszú útra bírta őket, Áldással mentek el, vezetni népüket.

Jöttek más hírnökök gyilkos akarattal, s menekülő családot látott csak a hajnal.
Újból számarháton, mindenből kifosztva, számkivetettség volt csak a Megváltó sorsa,
De az Isteni Tervről gondoskodó Atya idegenben helyezte őket biztonságba.
Munkával kellett megteremteni a mindennapi ételt,
S létük által Egyiptom földje megszenteltetett.
Így nőtt a kis Jézus 12 éven át, hogy utána bölcsék hallgassák okos tanítását.
Ezután újból Názáretbe tért,
Hogy munkával, tanulással, s teljes alázattal fejezze be életének gyermeki éveit.

2006 Karácsonyára

M.G.Mária